

Prelatens brev (juni 2007)

Biskop Javier Echevarrías brev till Opus Deis medlemmar. Den här månaden tar han upp Trefaldighetens och Eukaristins mysterier.

2007-06-05

Mina kära: må Jesus bevara mina döttrar och söner!

De gångna dagarna har jag fortsatt mina pastorala resor vissa helger och kunnat ta mig till Stockholm. Även i ***Nordeuropas kalla länder***^[1] – som

den helige Josemaría uttryckte sig för många år sedan – sprider sig Verkets anda. Jag är säker på att han uttryckte sig på detta sätt endast för att han försatt sig i dessa breddgrader med den *ignem veni mittere in terram*[2] som han hade lärt sig av Jesus Kristus. Jag har tackat Gud mycket, eftersom han hjälper oss att erfara att vår Faders *drömmar* går i uppfyllelse. Han hjälper oss också att aktivt medverka till att förverkliga detta genom vår bön, vår optimistiska och frikostiga självtukt samt genom uppfyllandet av vars och ens plikter. Låt oss alltid gå till väga på detta sätt, innerligt förenade med alla kristna och med varandra och på så sätt bidra till att Kyrkan utbreder sig över hela världen.

Roten till den övernaturliga effektiviteten stärks, som vi väl vet, med ett intensivt och djupt inre liv, frukt av den helige Andes verkan i

våra själar. Hur viktigt är det därför inte att vi varje dag allt innerligare närmar oss den tredje Personen i den heliga Treenigheten!

Vi tar till oss kyrkans tradition om att be *Trisagium Angelicum* med önskan om att vara språkrör för det lov och den tacksägelse som hela mänskligheten bör rikta till vår Gud, den trefaldigt Helige, som har skapat och återlöst oss och som är bestämd på att fullfölja vår helgelse. Låt oss anstränga oss för att ta vara på dessa dagar med stor intensitet. Låt oss med alla våra krafter anstränga oss för att omvandla dagens tjugofyra timmar till en lovsång till den heliga Treenigheten. Låt oss ofta muntligt eller i hjärtat upprepa dessa ord i liturgin: *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt caeli et terra gloria tua!*^[3] Helig, helig, helig är Herren Gud Sabaoth. Himlarna och jorden är fulla av din härlighet.

Betraktandet av den heliga Treenighetens mysterium borde vara en sedvanlig näring för de kristna. Den helige Augustinus säger att ”detta är vår fulländade glädje, och det finns ingen större: att glädja sig över Guds Treenighet, till vars avbild vi har blivit till”.^[4] Som den heliga Skriften åskådligt förklarar, de som försöker behaga Gud i tanke och handling är *som ett träd planterat nära vatten – det bär sin frukt i rätt tid, aldrig vissnar bladen*.^[5] Om vi tydligt och ständigt syftar till den Ene och Treenige Guden, vårt livs ändamål, får allt det vi gör på jorden – hur oviktigt det än må verka i människors ögon – ett nytt värde. Herren tycker att allt vårt är viktigt för honom. Hans blick följer oss med oändligt omsorgsfull kärlek och barmhärtighet.

Den helige Josemaría hänvisade ofta, särskilt under sina sista år i jordelivet, till detta område i den

kristna tron. 1972 sade han till exempel: »Om vi är i nådens tillstånd, är den helige Ande i vår själs mitt och han ger övernaturligt innehåll åt alla våra handlingar. Tillsammans med den helige Ande är Fadern och Sonen: den heliga Treenigheten, som är en enda Gud. Vi är tempel för Treenigheten, och vi kan tala med Gud i all enkelhet, utan konstigheter, genom att övervinna oss själva och trampa ner vårt eget jag, som man trampar på druvan i en vinpress, eftersom vi är ingenting. Vi försätter oss där, i vår själs djup, för att berätta vad det är med oss: vi ber, tillber, gottgör och älskar».[6]

Låt oss vända oss till den heliga Treenigheten med innerlig och fast hängivelse de närmaste dagarna. Denna inställning kommer också att hjälpa oss att förbereda oss för att rikligt avnjuta de andra stora liturgiska högtiderna denna månad: Kristi kropps och blods högtid och

Jesu heliga hjärtas högtid. Att växa i eukaristisk fromhet innebär att fördjupa sig i den heliga Treenighetens mysterium, eftersom, som Påven påminner i sin senaste apostoliska förmaning om den heliga Eukaristin, »den första verklighet som kommer ur tron på Eukaristin är mysteriet om Gud själv, Treenighetens kärlek (...). I Eukaristin ger inte Jesus oss ”något”, utan sig själv. Han ger sin kropp och utgjuter sitt blod. Han ger hela sitt liv på detta sätt och visar Guds kärleks ursprungliga källa».[7]

Hur förundrades inte vår Fader dagligen då han betraktade den Treenige Gudens närvaro och verkan i mässtexterna! I en av hans predikningar skrev han ner detta och påpekade att »denna flod av kärlek som strömmar från den heliga Treenigheten till människorna förevigas på ett ofattbart sätt i Eukaristin (...). Hela Treenigheten

verkar i det heliga Mäsoffret».[8]
Han älskade att särskilt stanna upp
vid den *store Förbigångnes* verkan
och längtade efter att han skulle
upphöra att vara det för alla kristna.
Han uppmuntrade alla att vända sig
till varje gudomlig Person oftare och
mer regelbundet samt att skilja dem
åt utan att dela upp dem, eftersom
»hela Treenigheten är närvarande i
Mäsoffret. I enlighet med Faderns
vilja och i samarbete med den helige
Ande offrar sig Sonen som en
återlösande offergåva. Låt oss lära
oss att umgås med den heliga
Treenigheten, med den ende och
Treenige Guden: tre gudomliga
Personer förenade i sitt väsen, i sin
kärlek, i sin verkningsfullt helgande
verksamhet».[9]

Benedikt XVI upprepar att »det är
nödvändigt att väcka vårt
medvetande om hur viktig den helige
Ande är (...) för att kunna fördjupa
oss i Guds mysterier».[10] Den helige

Fadern preciserar: »För de kristnas andliga liv är det mycket viktigt att de blir djupare medvetna om anaforens rikedom: tillsammans med de ord Kristus uttalade vid den sista nattvarden innehåller den epiklesen, som en åkallan till Fadern att han må låta den helige Andes gåva stiga ner, så att brödet och vinet förvandlas till Jesu Kristi kropp och blod och ”hela gemenskapen blir alltmer Kristi kropp”. Anden, som prästen åkallar över brödet och vinet på altaret, är den samme som samlar de kristna i ”en enda kropp” och gör dem till en behaglig andlig gåva åt Fadern.»[11]

Hur kan vi tillgodogöra oss detta gudomliga Liv som stiger ner från himlen till jorden i Mässan och som ger sig till var och en av oss i den sakramentala kommunionen? Genom att förbereda oss så bra som möjligt för att ta emot Herren och kärleksfullt ta vara på tacksägelsen efter Mässan. Tänk på att under de få

minuter då Jesus Kristus är sakramentalt närvarande inom oss, förenas Skaparen och den skapade varelsen på det innerligaste sätt vi kan tänka oss. Denna förening förlängs senare under dagen, tack vare den helige Andes verkan. Är dina knäböjelser en hängiven akt av tillbedjan? Aktualiserar du i din själ din tro, ditt hopp och din kärlek? Låt oss be som Demas, den gode rövaren, att Jesus kommer ihåg oss och att vi må ha honom mycket närvarande. Eukaristin är ett uttryck av Guds oändliga barmhärtighet. Inte bara förkastar han oss inte, utan han gör oss lika honom då han ger sig till oss som näring. Låt oss längta efter att leva på detta sätt.

»När ni tagit emot kommunionen, och hjärtat flyr för att tacka Gud», sade den helige Josemaría, »tänk då på att ni tagit emot Jesu Kristi heliga mänskliga natur – hans kropp, hans blod, hans själ – och hans gudomliga

natur. Och tillsammans med Jesus Kristus, har ni tagit emot hela Treenigheten, eftersom Fadern och Sonen och den helige Ande är oskiljaktiga. Tänk på att då de sakramental gestalterna upplöses, upphör realnärvaron, men i våra själar och i våra kroppar (som är hans tempel) stannar Gud helige Ande.»

»Så är det: Gud går inte bara förbi, utan han stannar hos oss. Han finns, så att säga, mitt i vår själ i nåd och ger övernaturligt värde åt våra handlingar, så länge som vi inte sätter oss emot och kastar ut honom därifrån genom synden. Gud gömmer sig i er och i mig, i var och en.»[\[12\]](#)

Dessa råd från vår Fader kommer att hjälpa oss att förbereda oss för hans högtid den kommande 26 juni. Be om hans förbön så att var och en av oss tar ett bestämt steg framåt i sitt

andliga liv, vilket sammanfattas i att
lära känna, umgås och älska
Treenigheten på jorden, för att sedan
njuta av Gud i all evighet.

Något helt annat: som ni vet fyller jag
den 14 juni, om Gud vill, 75 år. Den
bästa gåvan ni kan ge mig är att be
mer intensivt. Be Herren att han
förlåter mig för de gånger då jag inte
gett den kärlek som han förväntade
sig, att han fortsätter sända mig sin
nåd, att jag med större innerlighet
umgås med Gud Fader, Gud Son, Gud
den helige Ande och Jungfru Maria,
vår Moder.

Jag kände stor glädje förra veckan då
jag prästvigde 38 diakoner i
prelaturen. Nu bör vi stödja dem än
mer, så att de blir Jesu Kristi heliga
präster. Jag hade de tre första
prästerna i minnet, och jag har bett
att vi alla – såsom de gjorde – må
vilja ge större utrymme åt vårt
prästerliga sinnelag, d v s umgås

oftare med Mästaren, ha större omsorg om själarna och en ståndaktighet som ingenting kan rubba.[13]

Fortsätt att be för mina böneämnen: för Kyrkan och för Påven, för prästernas och allas helighet, för Kyrkans utbredande över hela världen.

Med all kärlek välsignar er

er Fader

+ Javier

Rom den 1 juni 2007.

[1] *Vägen*, nr 315.

[2] Luk 12:49.

[3] *Missale*, Ordo missae.

[4] Helige Augustinus, *De Trinitate*, I, 18.

[5] Ps 1:3.

[6] Den helige Josemaría,
Anteckningar ur hans muntliga
förkunnelse, 12/10 1972.

[7] Benedikt XVI, Ap. förmaning
Sacramentum caritatis, 22/2 2007, nr
7.

[8] Den helige Josemaría, *När Kristus
går förbi*, nr 85.

[9] *Ibid.*, nr 86.

[10] Benedikt XVI, Ap. förmaning
Sacramentum caritatis, 22/2 2007, nr
12.

[11] *Ibid.*, nr 13.

[12] Den helige Josemaría,
Anteckningar ur hans muntliga
förkunnelse, 8/12 1971.

[13] Jfr Den helige Josemaría, *Vägen*,
nr 934.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
prelatens-brev-juni-2007/](https://opusdei.org/sv-se/article/prelatens-brev-juni-2007/) (2026-02-22)